

[Lone Dybkjær]

menter for, hvorfor vi ikke mener, at jagten naturligt hører hjemme her, og hvis vi skal overbevises om, at det er nogle forkerte synspunkter, synes jeg godt, man kunne gå en smule ind i substansen og sige: hvor er det, vi går forkert? Det ville hverken hr. Rønholt eller hr. Ivar Hansen, de ville blot kigge på hele spørgsmålet om ansvarsforflygtigelse. Faktisk synes jeg, at man er nødt til at sige, at spørgsmålet om ansvarsforflygtigelse er rimelig stort i øjeblikket; det er ét af problemerne, og det skal jeg også komme tilbage til til allersidst.

Til hr. Gade kan jeg kun sige, at jeg er fuldstændig enig i, at det netop er de overordnede naturbeskyttelsesargumenter, der er afgørende for dette forslag. Det er et forslag, der bare tilgodeser denne ene side, og jeg har såmænd ikke tænkt mig, at det skulle være en stor revolution eller regeringsstorm eller noget som helst, fordi man stiltfærdigt foreslog, at jagtadministrationen skulle overføres til miljøministeriet. Så voldsomt var jeg ikke klar over at tingene kunne opfattes, men jeg er selvfølgelig også, belært af andre forslag, blevet mere opmærksom på, at man åbenbart mener, at det er revolutionerende.

Men det, jeg synes har været udgangspunktet for en del af de ting, som både statsministeren og de borgerlige ordførere har sagt, er, at det lyder, som om alting var helt perfekt i forvejen, og det mener jeg rent faktisk ikke det er. Der er jo store, gedigne rapporter, der siger, at det er rent resourcepsild, og så må statsministeren undskylde et parti, som, om jeg så må sige, tager medansvar for finansloven og oven i købet enkeltposter i finansloven, at vi rejser spørgsmålet, om man måske ikke kunne gøre dette på en bedre måde, sådan at der ikke blev det resourcepsild, som administrationsdepartementet har påpeget at der er på dette felt. Det synes jeg næsten man som ansvarligt parti er nødt til at pege på, og det er en diskussion, som jeg synes man også set fra den vinkel er nødt til at tage op.

Statsministeren siger jo altid, at han gerne lytter til gode råd. Sådan har jeg i hvert fald oplevet det, og jeg synes, dette her er et godt råd til statsministeren om, at man kan få en mere hensigtsmæssig udnyttelse af nogle offentlige midler inden for et område, samtidig med at man kan tilgodese det miljø, som også statsministeren er interesseret i at tilgode-

se. Herved får man altså mulighed for en hensigtsmæssig overflytning, og det håber jeg også kan ende med at blive resultatet, når vi nu går i gang med vores udvalgsarbejde.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Må jeg først sige, at det har været en interessant diskussion og analyse, og jeg synes da, det er helt rigtigt at vurdere realiteterne i sagen. Det er da klart, det er da det vigtigste. Og jeg har lyttet opmærksomt til argumenterne.

Nu er det jo sjældent sådan i en sag, at alle argumenter er på den ene side og ingen på den anden, og jeg forstår udmærket nogle af de motiver, som ligger bag de forskellige ordføreres betragtninger, men jeg når alligevel til det resultat, at det i al fald på nuværende tidspunkt er rigtigst at bevare jagtområdet under landbrugsministeriet. Og det har jeg mange gode grunde til.

Hvad er de historiske forudsætninger? Hos os i Danmark er forudsætningerne, at vi i 1931 fik en jagtlov, som var nok så enestående. Den blev kaldt verdens bedste jagtlov, den var meget præcis, og mange af de grundlæggende elementer i den lov er blevet bevaret i jagtlovgivningen af 1967 og 1982. Et af elementerne oprindeligt var jo indførelsen af jagtfonden, som kom til at spille en meget stor rolle for udviklingen, og den blev indtil 1982 administreret af landbrugsministeren i samråd med jagtrådet og derefter af landbrugsministeren alene. Denne jagtfond, som man igennem årene har administreret og derfor erhvervet sig et kolossalt kendskab til i landbrugsministeriets regie, blev så grundlaget for forskning inden for vildtarter og meget andet, opretholdelse og drift af reserver, ophjælpning af vildtbestanden, beskyttelse af sårbare biotoper i meget høj grad. Den aktivitet er udvidet på det sidste, og det tror jeg har haft en kolossal betydning for den danske natur og fauna. I dette stykke arbejde har der igennem årtierne været et meget tæt samarbejde mellem landbrugsministeriet og de forskellige organisationer – naturligvis jægerne organisationer, som er inddraget, og det betyder fantastisk meget, at de er inddraget og deltager positivt – men i de senere år naturligvis også mere og mere de andre interesseorganisationer, som selvfølgelig også skal gøre deres synspunkter gældende. Men jeg